

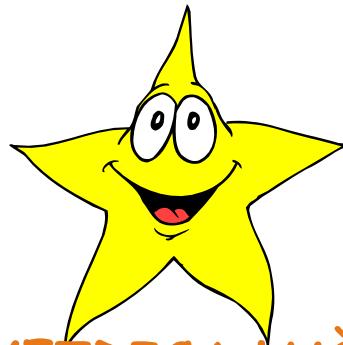
Pesmice za moja sončka

Max Luko in Mašo

Pesmice zbrala:
mamica Urška Fartelj

Razširjena verzija
April 2008

ZVEZDICA LUČKA

Zvezdica, zvezdica,
lučka z neba,
o kako rada,
o kako rada,
zvezdica, zvezdica,
lučka z neba,
o kako rada bi k tebi prišla...

O MUCKI LIJI

Mucka je zamijavkala,
pridi bela barčica!
Pelji me, prepelji me,
k mucki onkraj jezera.

Barčica priplavala,
z mucko je odplavala,
tja na onkraj jezera,
kjer je mucica doma...

MUCKA ČIRIBUCKA

J. Bitenc

ČAROVNIK FIČIFIK

Hokus, pokus,
čira, čara,
sem čarovnik Fičifik,
ni ga boljšega na svetu,
kot sem jaz - zapik!

Hokus, pokus,
čira, čara,
sem čarovnik Fičifik,
suho muho vam začaram,
ena, dve, v zlatnik!

O MUCI IN ŠKRATU KROJAČU

Je živila ena muca,
muca Mucica,
je vse mleko sama spila,
drugim ga ni nič pustila,
muca Mucica.

Pa iz gozda je pritekel
hud škrat Krojač,
hop, hop, hop na lonec splezal,
muci brke je odrezal,
hudi škrat Krojač.

Za nesečo je izvedel
doktor muc Muclin,
brž lepilo je priprvil,
muci brke skupaj spravil,
doktor muc Muclin.

MOŽ S KOŠEM

Po cesti gre en črn mož,
črn mož, en črn mož.
Na rami nese velik koš,
velik koš, en velik koš.
V košu, v košu
pa trije beli mucki spe,
v košu, v košu
pa trije muci spe.

MUCKA ČIRIBUCKA

Nekoč je muca živela
dva repka bi rada imela.
Povsod je iskala,
povsod spraševala,
se vsiji smejali so res,
in rekli: ta muca, ta muca, ta muca,
ta muca je malo čez les...

Hokus, pokus, čira, čara
medved šel je na potep,
hokus, pokus, čira, čara,
naj mucki zraste še en rep!

Hokus, pokus, čira, čara
medved je že spet doma.
Hokus, pokus, čira, čara
muc naj spet en rep ima!

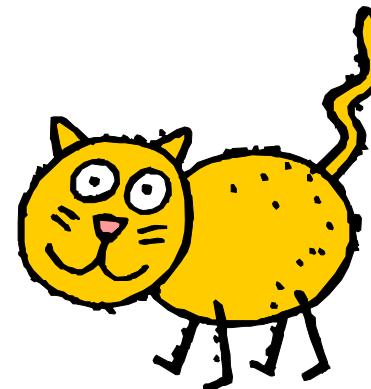

MUCKA Z BALONOM

Kupite balone!
Kupite balone!
Takih lepih nima vsakdo.
A če ga spustim,
bo švignil v nebo
in nič več nazaj ga ne bo..

Mama mucki je kupila
rdeč balon, rdeč balon,
muco je k oblakom nesel,
rdeč balon, rdeč balon.

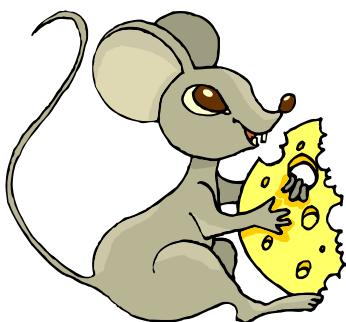
Mucka pa je zajokala:
rdeč balon, rdeč balon,
k mamici zaj me nesi,
rdeč balon, rdeč balon.

DETELJICA

Kje si, kje si, kje si,
deteljica, deteljica,
s štirimi peresi? (2x)

Srečo nam prinesi
deteljica, deteljica,
s štirimi peresi! (2x)

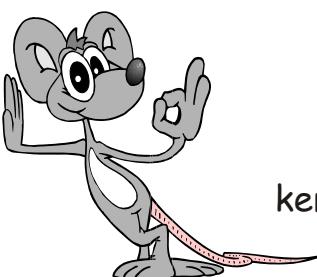

TRI MIŠKE

So pokukale iz hiške,
tri prijazne sive miške.

V eni sapi so sklenile,
da pred hiško se dobe,
si izmenjajo novice,
z mišjega sveta, se ve.

Ni se dalo klepetati,
ker je čakal muc pred vrat...

POLŽJA SVATBA

J. Bitenc

PALČEK ČOPEK in čudežna skrinjica

Prosim, Čopek, kaj želiš,
vse, kar si želiš, dobiš!
Bi rad iskrega konjička,
da te nese v širni svet?
Bi rad rjavega medvedka,
da povabi te na med?
Prosim, Čopek, kaj želiš,
vse, kar si želiš, dobiš!

POLŽJA SVATBA

Jaz sem polžek Slinček,
peljem žito v mlinček,
hej, hej, hej,
peljem žito v mlinček,
hej, hej, hej!

Mlinar zmelje moko,
jaz pa na poroko,
hej, hej, hej,
jaz pa na poroko,
hej, hej, hej!

In za naš Cico
spekel bom potico,
hej, hej, hej,
spekel bom potico,
hej, hej, hej!

Sosed z brega
Cvenk se piše,
tisti, ki ima tri hiše
bo vzel k sebi našo Cico,
znano polžjo lepotico.
Vljudno vabim na poroko,
to soboto v Polžjo Loko

SPOMINČICA

Ej sinjemodre rožice,
spomičice cvetite,
in vsakemu, ki gleda vas,
veselje prinesite.

SREBRNA PODKVICA

Skakala po cesti,
skočila čez plot
in že naju v mesto
peljala je pot.
Potem sva zavila
tja gor, na goro,
pri bistrem potočku
sva pila vodo.

MEDVEDKI na sejmu

Kdo je videl, kdo je videl,
moje sladke hruške tri?
Tiste veste, ki prinesel
zjutraj sem jih iz vasi.

Jaz sem videl, jaz sem videl,
tvoje sladke hruške tri.
Zgubil si jih, veš, medvedek,
tamle so, na sred poti.

Je medvedek, je medvedek
odtacal po hruške tri.
"Dve sta moji", mi je rekel
"eno pa pohrustaj ti!"

ŽABEC KUKEC

Rega, rega, rega, rega,
rega, rega, kvak, kvak,
to kar jaz vem,
to kar jaz znam,
tega res ne zna vsak.

Krasno brenkam
na kitaro,
sem med pevci prvak,
rega, rega, rega, rega,
rega, rega, kvak kvak.

Zdaj z menoj
veselo pojte,
da se sliši preko mlak,
rega, rega, rega, rega,
rega, rega, kvak kvak.

PEDENJPED

SLADKOSNED

V pedenjcarstvu umno vlada
visočanstvo pedenjped.
Tam se toči limonada
in ponuja sladoled.

Torta, puding, čokolada,
vse leti v prepad brez dna.
V pedenjcarstvu je navada,
da se car ves dan sladka.

Kakor boben se napoka,
niti hip ni praznih ust.
Potlej se krivi in stoka,
v posteljo gre na dopust.

PEDENJPED

Pedenjsrajčka, pedenjhlače,
pedenjčevlji na nogah.
Gromozanski kos pogače
neprenehoma v rokah.

Vsi iz sebe so lasje,
ne prenesejo glavnika,
in kazalec nevede
venomer po nosu stika.

Uhlja kot dva sprta strica
muhasto štrilita v svet.
Pedenjjamica sred lica -
to je mali pedenjped.

KORENJAK

Pedenjped je korenjak,
malokdo mu je enak.
Zmerom hrabro se drži,
pred ničimer ne zbeži.
Naj preži sam volk za vrat
noče k mamici zbežati.
Le roke da pred oči
in izdahne: mene ni!

DVOJČKA

Pedenjped je dobil brata,
ki mu je enak na las:
ista brada, nos in uhlji,
isti kodri na obraz.

Presenečeno strmita,
prst sesata brez olike
in znenada v istem hipu
si pokažeta jezike.

Drug na drugega kričita,
vsakemu se zdi za malo.
Slednjič od srditih groženj
poči staro ogledalo.

GLASBENIK

Svirilili, svirilili,
glasbenika smo dobili.
Sviri sviri svirilaja,
vsakih pet minut je vaja.

Vse posluša in strmi,
sviri sviri svirili...
Pedenjped igra brez not,
brez posluha in pomot.

Sviri sviri svirilija,
zmerom ista melodija,
svirilili, svirilaja,
iz piščalke mu uhaja.

Svirilili, svirilili,
danes smo si oddahnili.
Sviri sviri svirili,
mir je spet kot prejšnje dni.

Pedenjpedu je piščal
kar čez noč cigan ukral.
Svirilili, svirilili,
niso ga še izsledili.

SLIKAR

Danes je pri nas razstava
cele zbirke pedenjslik.
Vrata, stene in oprava -
vse je polno pack in pik.

Pedenjped je po kosilu
kar brez platna in palete,
s prstom, zmočenim v črnilu,
upodobil tri portrete:

Pedenjočka, pedenjmamo,
zraven njiju pa, seveda,
višjega za celo ramo,
tudi sebe, pedenjpeda.

Vendar je hudo minljiva
takšnale slikarska slava.
Očka mnenja ne prikriva:
nič kaj všeč mu ni razstava.

Prav veliko ne preudarja,
kratek je in jedrnat.
Samozvanega slikarja
pri tej priči pošlje spat.

SAM

Pedenjped se sam oblači,
sam počeše in umije,
čeveljčke si sam skrtači,
sam se s čepico pokrije.

Sam gre v širni dan na pot,
sam preudari kod in kam.
A čeprav je tak gospod,
svečke ne obriše sam!

USPAVANKA

Trililili, tralala,
pedenjped je sam doma.
V pedenjpostelji miži,
rjuho vleče na oči.

Trailalala, trilili,
zdaj še pedenjpeda ni.
Šel je za devet gora,
prav nikogar ni doma.

VRTNAR

Pedenjped je vešč vrtnar,
ki razume svojo stvar.
Posel ni preveč težak,
če je človek strokovnjak.

Vsa umetnost je le v tem,
da zalivaš dan za dnem.
Pedenjped je strašno vnet,
rože moči in parket.

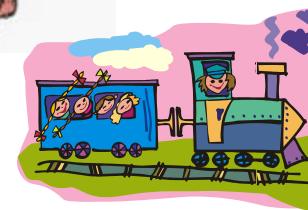
Toda že čez nekaj dni
pedenjstrokovnjak ihti.
Kaktus, lump neotesan,
ga je bridko pičil v dlan.

UČENJAK

Pedenjped rad prelistava
kupe vseh mogočih knjig.
Glasno bere, prikimava,
vsem nazorom brez razlik.

Cele dneve se nadnje sklanja,
vsak list zase preštudira.
Glava ga teži od znanja,
da si jo z roko podpira.

Hišni hrup mu ni napoti,
ves čas gode svoj: lalala.
Če pa se pri branju zmoti,
si natakne brž očala.

BRZOVVLAK

V naši hiši že od mraka
vozi pedenjbrzovlak.
V žilah se mu kri pretaka,
kot peresce je lahak.

Po vseh štirih v noč sopiha
in igrače pelje spat.
Težko sope, težko diha,
ko zavije okrog vrat.

Nima kretnic, nima tira,
le v neskončnost piska: uuul!
Na postaji ne zavira,
vozni red je šel po zlu.

Brez premoga in kurjača
črna je lokomotiva.
Sama vozi in obrača,
nikdar ne počiva.

takšen vlak lahko na dan
trikrat prekrižari svet.
če pa je hudo zaspan,
spet postane pedenjped.

PESMI ANICE ČERNEJEVE

ŠKORČKI ZAMORČKI

Škorčki zamorčki so prileteli
od juga, od sončka vsi zagoreli.

Z Jurčkom prijateljčkom škorčka kramljata,
o jugu, o morju žgolita, čebljata.

V soncu je škorki ženki hudo:
gozd je še mrtev, gnezdec ne bo.

Jurček prijateljček hiško zgradi,
na tepko medenko jo pritrdi.

Škorček zakliče: "ženka poglej!
ti si gospa, izvoli naprej."

RAK

Rak, rak je krojač,
urezal mi je dvoje hlač.

Ker mi hlače niso prav,
sem mu jih nazaj poslal.

Rak, rak je rdeč,
ker mi hlače niso všeč.

TRAVICA

Rano zjutraj vstaja jutro, beli dan.
sonce ga pošilja z bisernih poljan.

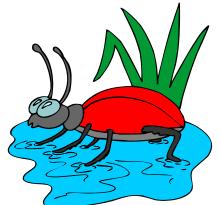
Travnike poboža, travo prebudi,
travica že vstaja, mane si oči.

V vetru se zaziblje, v rosi okrepča,
jutru se zahvali, ki nam sonca da.

RAČKA KRATKOTAČKA

Račka kratkotačka gre k sosedi v vas.
Guglje se in ziblje in čeblja na glas.

Dobra jo soseda sprejme in gosti.
V mlako jo povabi, črvov nalovi.

HROŠČ

"Hrošč, hrošč, kje si bil,
kam si svojo srajčko skril?"

Mrak, mrak, me je ujel,
belo srajčko mi je vzel."

"Hrošč, hrošč, kam letiš,
kam se pozno v noč seliš?"

"Grem, grem, v širni svet,
mladim hrastom liste štet."

ORJEMO, ORJEMO

Orjemo, orjemo polje široko,
režemo, režemo brazde globoko.

Sejemo, sejemo zlato pšeničko,
žanjemo, žanjemo jo za potičko.

NEZGODA

"Mamica, vidiš nezgodo?
Luna je padla v vodo!

Ko bi plavati znal,
bi skočil in jo pobral."

"Sinček le sladko zaspi
in nič naj te ne skrbi.

Luna ne bo utonila,
le vode se bo napila.

Ko bo pa sonce vstalo,
bo luno iz vode pobralo."

LASTOVKE

"Očka, kaj žvrgolijo,
očka, kam pa letijo
ptičke, procesije črne?
Očka, ali se vrne
mamica z lastovko malo?
Prazno je gnezdo ostalo..."

"Sinek v slovo žgolijo,
sinek, k jugu letijo.
V jate tesno so se zbrale
ptičke, popotnice male.
Sestric lastovk je truma
dala še tvoji poguma.
k jugu, k soncu jih vabi,
gnezdeca pa ne pozabi."

BELE SNEŽINKE

Zvezdice bele, bele snežinke,
padajo, padajo tiho z neba.

Beli metuljčki, bele snežinke,
iščejo, iščejo, pot do sveta.

Zvezdice bele čuvajo zemljo,
čuvajo v zemlji skriti zaklad.

Beli metuljčki ji nosijo sanje,
sanje in misel na zlato pomlad.

HI, KONJIČEK

Hi, konjiček, hi
meni se mudi
čez gorice, čez poljane
hitro, hitro iz ljubljane,
hi, konjiček, hi.

Ho, konjiček, ho,
jahajva lepo
do postojne, do gorice,
da obiščem tete, strice,
ho, konjiček, ho.

He, konjiček, he,
dalje se ne sme.
mamica že težko čaka,
mamica je skrbna vsaka.
He, konjiček, he.

TRI PTIČICE

Tri ptičice, tri ptičice,
tri ptičice vesele
vejam cvetočim
so pesem zapele.

Tri ptičice, tri ptičice
sedle so nanje,
sapice so jih
zazibale v sanje.

NAŠE BELE ČOPKE NI

Naše bele čopke ni
petelinček se jezi:
ki-ki-ri, ki-ki-ri!
Naše bele čopke ni.
ki-ki-ri, ki-ki-ri.

Naše čopke več ne bo,
ko-ko-ko-ko.
Šla je k tetki za goro,
ko-ko-ko-ko.

ŽABJA NEZGODA

Žabica je žejna bila
in je vode se napila.

Pa ji je trebušček počil,
mož je po zdravnika skočil.

Ko sta k žabici prispela,
žabica ni več živela.

To je žalostna nezgoda,
dobre žabice je škoda.

STOJI UČILNA ZIDANA

Stoji učilna zidana,
pred njo pa stara jablana,
ta jablana je votel panj,
sinica nosi gnezdo vanj.

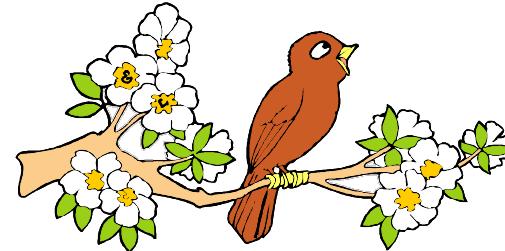
Sinica zjutraj prileti
na šolskem oknu obsedi,
na oknu kljunček svoj odpre,
tako prepevati začne:

"Poslušajte, učitelj vi,
kako se men pri vas godi,
vsi vaši dečki me črte,
povsod love, povsod pode.

Zalezli so moj ptičji rod,
in gnezda vrgli so za plot.
mladiči tam pomrli so,
oči svetle zaprli so."

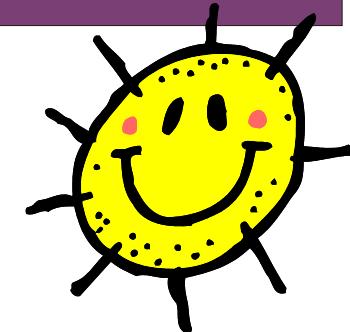
"Grdobe grde, paglave,
masti ste vredni, leskove!
kdor v gnezdu ptičice mori,
ta v srcu svojem dober ni!"

STARE LJUDSKE

DEKLE JE PO VODO ŠLA

Dekle je po vodo šla na visoke planine.
Vodo je zajemala, je ribico zajela.
Ribica jo je prosila: » oj pusti me živeti!«
Dekle b'lo je usmiljeno, je ribico spustilo.
Ribica je zaplavala, je dekle poškropila.
To ni bila ribica, to bil je fantič mladi.

SIJAJ, SIJAJ SONČECE

Sijaj, sijaj, sončece,
oj, sonce rumeno!
"Kako bom sjalo sonce,
k sem zmeraj žalostno!"

Sonce zgodaj gori gre,
dekleta jokajo,
bi rade še ležale,
pa vstati morajo.

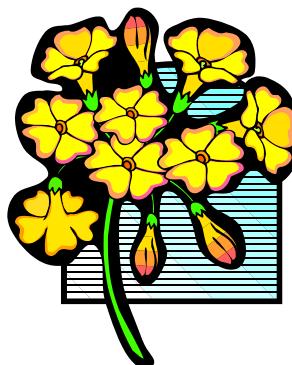
Sonce pozno doli gre,
pastirci tarnajo,
domov bi radi gnali,
pa črede nimajo.

POZDRAVLJENA TROBENTICA

Pozdravljenja trobentica,
pomladi prva hči,
kako si razcvetena vsa,
se vse te veseli!

Kako bleščiš, kako dehtiš,
v zeleni trati tam,
da letajo in sedajo
čebelice v tvoj hram!

Preljubljena trobentica,
saj tebi dolgčas ni,
glej, sestrica vijolica
pod grmom se budi!

ROPOČE MLIN

Ropoče mlin v dolu nad bistro vodo,
da daleč okoli se sliši kolo.

Tu v mlinu pa noč in dan mlinar bedi,
saj z belo nas moko on vse preskrbi.

Kolesa vrste se in kamne ženo,
pšenico da zmeljejo v moko drobno.

Če mnogo v jeseni da zrnja polje,
veselo potem se kolesa vrte.

JAZ PA GREM NA ZELENO TRAVCO

Jaz pa grem na zeleno travco,
trgat rožce za mojo mamco.
trgat rožce za mojo mamco
lepe bele marjetice.

Jaz pa grem na zeleno travco,
trgat rožce za mojo mamco,
trgat rožce za mojo mamco
lepe modre vijolice.

Jaz pa grem na zeleno travco,
trgat rožce za mojo mamco,
trgat rožce za mojo mamco
lepe plave spominčice.

KEKČEVA PESEM

KEKČEVA PESEM

Kaj mi poje ptičica, ptičica sinička,
dobra volja je najbolja, to si piši za uho,
mile jere, kisle cmere, z nami vštric ne pojdejo.

Kaj odmeva mi korak, ko po stezi stopa,
dobra volja je najbolja, bodi dan na dan vesel,
smej se, vriskaj, pesmi piskaj, pa lahko boš srečo ujel.

Kaj mi potok žubori, ko po kamnih skače,
dobra volja je najbolja, na vsej širni zemlji tej,
lica rdeča, smeh in sreča to zaklad je, hej, juhej!!!

Jaz pa pojdem in zasejem
dobro voljo pri ljudeh.
V eni roki nosim sonce,
v drugi roki zlati smeh.

Kdor vesele pesmi poje
gre po svetu lahkih nog,
če mu kdo nastavi zanko,
ga užene v kozji rog.

Jaz pa pojdem in zasejem
dobro voljo pri ljudeh.
V eni roki nosim sonce,
v drugi roki zlati smeh.

Bistri potok, hitri veter,
bele zvezde vrh gora,
gredo z mano tja do konca
tega širnega sveta.

Jaz pa pojdem in zasejem
dobro voljo pri ljudeh.
V eni roki nosim sonce,
v drugi roki zlati smeh.

MOJ OČKA 'MA KONJIČKA DVA

Moj očka 'ma konjička dva,
oba sta lepa, lepa šimeljna,
cing cingel, cing congel,
cing cingel, cing cong,
veselo je moje srce.

Za enega jaz prosil bom,
da drevi v vas pojezdil bom, cing cingel ...

Čez tri gore, čez tri dole,
čez tri zelene travnike, cing cingel ...

Bom jezdil k svoji ljub'ci v vas,
prepeval, vriskal bom naglas, cing cingel ...

Po celi vasi lučke ni,
pri moji ljub'ci pa so tri, cing cingel ...

Ena gori do polnoči,
ta drugi dve do bel'ga dne, cing cingel ...

Konjič pred hišo prileti,
se ljub'ca moja gor zbudi, cing cingel ...

Z eno roko bo odpirala,
z drugo roko me objemala, cing cingel ...

Konjiča bo dala v štalico,
mene pa v svetlo kamrico, cing cingel ...

Konjiču bo dala šop sena,
meni pa vinca sladkega, cing cingel ...

Konjiču bo dala pšeničice,
meni pa rdeče ličece, cing cingel ...

ABRAHAM MA 7 SINOV

Abraham ma sedem sinov,
sedem sinov abraham.

Vsi so jedli, vsi so pili,
vsi so delali tako.

Vsi tako, vsi tako,
vsi so delali tako,

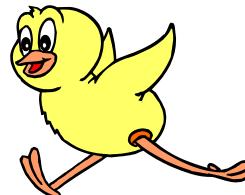
vsi tako, vsi tako,
vsi so delali tako.

MAJHNA SEM BILA

Majhna sem bila,
piške sem pasla,
piške so čivkale,
jaz sem pa rasla.

Mamica moja
piške prodala,
piške so čivkale,
jaz pa jokala.

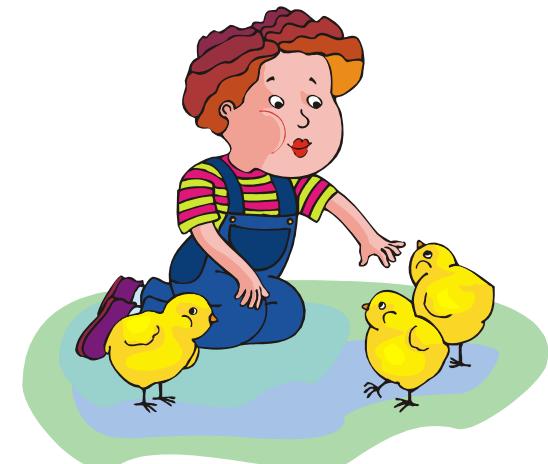

MOJCA POKRACULJA

Nisem ptička, kot sinička,
da bi gnezdo spletal,
rajši hiško, tesno šiško,
vsak dan bi pometala.

Nimam hiške ,kakor miške,
da bi v nji škrabljala,
nimam vreče, da bi sreče,
vanjo si nabrala.

Moja hiška, hrastova šiška,
luknjica pri luknjici,
moja sreča, strgana vreča,
dobre volje me drži.

MI SE IMAMO RADI

Mi se imamo radi,
radi, radi, radi,
mi se imamo radi,
radi prav zares.

Planince imamo radi,
radi, radi, radi,
planince imamo radi,
radi prav zares.

Planinke pa še rajši,
rajši, rajši, rajši,
planinke pa še rajši,
rajši prav zares.

Pa še se bomo imeli
radi, radi, radi,
pa še se bomo imeli
radi prav zares.

Zakaj se ne bi imeli
radi, radi, radi,
zakaj se ne bi imeli
radi prav zares.

MARKO SKAČE

Marko skače, Marko skače
po zelenoj trati.
Aj, aj, ajajaj,
po zelenoj trati.

V rokaj nosi, v rokaj nosi
sedem žutih zlati.

To de njemi, to de njemi
za devojko dati.

Pijte, jejte, pijte, jejte
moj'ga brata konji.

Pa smo išli, pa smo išli
daleč po devojko.

Prek devetih, prek devetih
prek desetih mostov.

Dajte nam jo, dajte nam jo,
naša draga mati.

Ne dam ti jo, ne dam ti jo,
star si i bradati.

Raj jo hočem, raj jo hočem
f skrinjo zaklepati.

PLES KRALJA MATJAŽA

Enkrat naprej, enkrat nazaj -
kralj matjaž si izbira raj.

Gori in doli, tretjič okoli -
Kralj Matjaž si Alenko izvoli.

Trikrat po sredi, četrtič na kraj:
"Kralj Matajž, Alenko nazaj!"

Roke navzkrižem - križa - kraža -
turki, lovite Kralja Matjaža!
Bijmo s petami - tok, tok, tok!
Konjič Matjažev - skok na skok.

VILA MALINA

Svetlana Makarovič

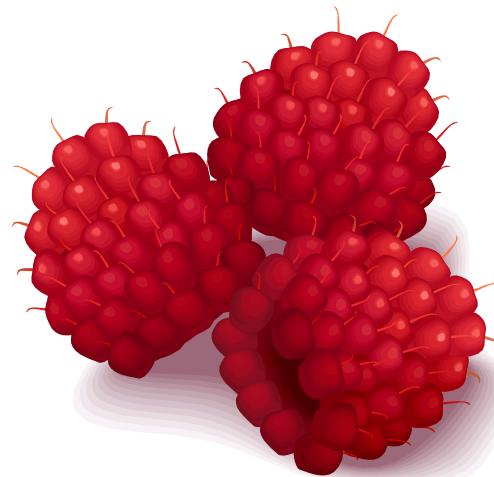
USPAVANKA - VILA "MALINA"

Če bi luna šteti znala,
pa bi vse noči,
svoje zvezde preštevala,
kar se jih blešči.

Jaz verjamem,
da je luna strašno pametna,
polna starih je modrosti,
šteti pa ne zna.

Če bi vila šteti znala,
vse poletne dni,
bi maline preštevala,
kar jih dozori.

Pravzaprav pa sploh ni važno,
koliko jih je,
zvedzd je kot malin rdečih,
jih je še pa še.

VILA "MALINA"

Malina, malina,
rdeča malina,
v radostnem jutru,
ptičjega petja.

Malina, malina,
moja malina,
prva malina,
tega poletja.

Jaz imam pa srečo,
žametno in rdečo,
nihče mi je ne vzame,
zorela je le zame,
moja, moja, moja je samo.

MOJCA IN KALIČOPKO

OLE MAJOLE

refren:

Kili kili kili jaka zaka joko ama bum!
Kili kili kili jaka zaka joko ama bu!
Ole majole kili kili bum bum bum
Ole majole kili kili bum.

Ko so vstali indijančki,
zunaj pa ni sončka b'lo,
brž so zlezli iz šotorja
in zapeli pesmico... refren

Sonce se ni prikazalo,
oblački črni so ga skrili,
dež bo, dež je že kazalo,
na ves glas so kar zavpili.. refren

So tri palčke v roke vzeli,
bobnarji so še bolj pelji,
sonce se je prismehljalo
in bili so vsi veseli... Refren

LUBENICA

Lubenica okrogla, debela,
najmočnejša hotela je biti,
vse, prav vse je hotela prekositi,
nekega dne začela je jesti:
mljask mljask, začela je jesti,
mljask mljask, začela je jesti.

... nekega dne začela je piti:
gluk gluk, začela je piti,
gluk gluk, začela je piti.

... nekega dne je začela plesati:
levo, desno, začela plesati,
naprej, nazaj, začela plesati.

... nekega dne začela je peti:
la la, začela je peti,
la la, začela je peti.

... nekega dne začela je spati:
hr šiu, začela je spati,
hr šiu, začela je spati.

... nekega dne je začela skakati:
hop hop, je začela skakati,
hop hop, je začela skakati.

Na koncu pa je naredilo samo še
nekega dne pa lubenica pooooči - buuuuum!

PA-PA PALAČINKE

Pa pa palačinke,
pa pa palačinke,
palačinke pečemo.

Mleko, jajca, moka, sladkor,
ščep soli in mešaj ti.

Oja, trala, ujame vsak. (2x)

Pa pa palačinke,
pa pa palačinke,
palačinke pečemo.

Vroča ponev, kaplja olja,
vrzi v zrak, ujame vsak.

Oja, trala, ujame vsak. (2x)

Pa pa palačinke,
pa pa palačinke,
palačinke pečemo.

Marmelada, čokolada
in zavij, pa roke umij.

Oja, trala, pa roke umij. (2x)

KALIČOPKO

Kaličopko? To sem pa jaz!

Kaličopko! To je moj glas!

Kaličopko - to smo mi vsi,

Kaličopki ste tudi vi!

Kdor pa je že mleko popil,
se bo zdravja zdaj veselil.

Pri nas je fino, imamo živ žav
in pozdrav naš ČIV BUC BAV.

Dobro jutro in dober dan,

Kaličopko ni več zaspan!

Dobro jutro in dober dan,

ja, danes nisem nič več zaspan.

Oblekel sem že nove hlače, poglej,
pripravljen sem se že potepat naprej!

Velik si res, a prej še zajtrk pojej!

Kaličopko ...

HVALA IN PROSIM

Daj mi žogo in športne copate,
zabijal bom gole, ne rabim kravate.

Lopato in vedro, ja, kje je vse skrito?
Gradove bom zidal, rabim še sito.

Kaličopko, ne dam ti igrač, ker si pozabil na čarobne besede.

Ha, že vem, takole:

Prosim, rad bi žogo in športne copate!

Hvala lepa, ne nosim kravate.

Še lopato in vedro mi, prosim, podaj.
Juhu, hvala in prosim osvojil sem zdaj!

Hvala, prosim, lepa hvala

(hvala in prosim, hvala, ne hvala, ja, prosim...)

Prosim, rad bi žogo ...

Hvala, prosim, ...

MURENČKI

R. Kranjčan

MURENČKI

Mur mur mur, murenčki,
mur mur mur, murenčki,
mur mur mur, murenčki,
murenčki smo mi!

Vsi veselo pojemo
in z rokami ploskamo,
vsi smo srečni, ker smo mladi
in ker se igramo radi!

Mur mur mur, murenčki,
mur mur mur, murenčki,
mur mur mur, murenčki,
murenčki smo mi!

A-E-I-O-U

A-E-I-O-U, A-E-I-O-U, A-E-I-O-U

Pravijo, da se A-ji
družijo s tolovaji,

da se guncajo E-ji
kakor afne na veji,

da se vozijo I-ji
v abecedni kočiji,

da se vampasti O-ji
kotalijo pri hoji

in da skačejo U-ji
daleč kot kenguruji.

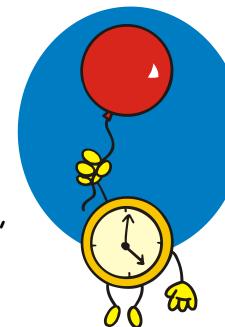
Dolgi Luka, kratki Miha,
čudna dva možica,
noč in dan po eni nogi
v krogu se vrtita.

Kratki Miha težko diha,
revež zaostaja,
dolgi Luka hitro smuka,
vedno ga prehaja.

Stara teta godrnjavka
pa oba priganja,
tika taka, nič ne čaka,
ne privošči spanja.

URA

UMIJ ZOBE

Ko navsezgodaj se zbudiš
in je četrt na eno,
čisto nič ni zamujeno,
umij zobe, čččč, čččč!

Ko navsezgodaj se zbudiš
in je četrt na dve,
pa vstati sploh se še ne sme,
umij zobe, čččč, čččč!

Ko navsezgodaj se zbudiš
in je četrt na tri,
pa ne moreš zatisniti oči,
umij zobe, čččč, čččč!

Ko navsezgodaj se zbudiš
in je četrt na štir,
pa se poloti te nemir,
umij zobe, čččč, čččč!

Ko navsezgodaj se zbudiš
in je četrt na pet,
pa kaj, če moraš lulati spet,
umij zobe, čččč, čččč!

Ko navsezgodaj se zbudiš
in je četrt na šest,
lahko imaš že mirno vest
in zavpiješ: pokonci zaspanci,
umijte si zobe, čččč, čččč!

HIŠKO ZIDAMO

Pri nas pa hiško zidamo, zidamo, zidamo,
pri nas pa hiško zidamo od jutra do večera.
(roke damo nad glavo, kot da naredimo streho)

Pri nas opeko zlagamo, zlagamo, zlagamo,
pri nas opeko zlagamo od jutra do večera.
(dlani polagamo eno na drugo)

Pri nas pa deske žagamo, žagamo, žagamo,
pri nas pa deske žagamo od jutra do večera.
(eno čez drugo roko križamo, kot da žagamo)

Pri nas žeblje zabijamo, zabijamo, zabijamo,
pri nas žeblje zabijamo od jutra do večera.
(naredimo pesti in udarjamo eno na drugo)

Pri nas pa stene pleskamo, pleskam, pleskamo,
pri nas pa stene pleskamo od jutra do večera.
(z rokama gremo gor in dol)

Potem pa v hiško zlezemo, zlezemo, zlezemo
in radi se imamo od jutra do večera.
(se objamemo)

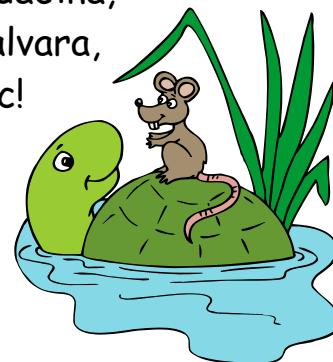
IZŠTEVANKE

EN TEN TENERA

En ten tenera, bum čin kalvara,
kalvarina bundačina, bundačina kalvara,
kalvarina bundačina, bundačina kalvara.

Ekate pekate cukate me,
fibe fabe domine,
ektum pektum kufer štuc,
kvinte kvante fingo puc.

En ten tenera, bum čin kalvara,
kalvarina bundačina,
bundačina kalvara,
kalvarina bundačina,
bundačina kalvara,
fingo puc!

ECI PEKI PEC

Eci peci pec,
ti si mali zec,
ti si mala prepelica,
eci peci pec.

EKATE PEKATE 1

Ekate pekate, cuker kafe,
fibe fabe domine,
ektum pektum kufr štuc,
kvinte kvante fingo puc.

EKATE PEKATE 2

Ekate pekate cukate me,
fibe fabe domine,
ektum pektum kufer štuc,
kvinto kvanto finger puc.

AN BAN PET PODGAN 1

An ban, pet podgan
štiri sove, črn vran,
zajčkov pet in miške tri,
kogar zgrabim, ta lovi.

AN BAN, PET PODGAN 2

An ban, pet podgan,
štiri miši, v uh' me piši,
vija, vaja ven.

IZŠTEVANKA

Ti si zajec,
ti lisjak,
ti si štorklja,
ti kvak kvak,
ti si mačka,
ti si miš,
ti si zvonček,
ti loviš!

TI LOVIŠ

(Dane Zajc)

Reci: mačka!

Ti si tačka.

Reci: mačka!

Ti si račka.

Reci: mačka!

Ti si kvačka.

Reci: maček!

Ti si hlaček.

Reci: miš!

Ti loviš!

CINCA BINCA

(Janez Bitenc)

Cinca Binca, v luknji miš,
če jo ujameš ne loviš.

Kdor pa miške ne ulovi,
ta za kazen naj miži.

En, dva, tri,
en, dva, tri,
zdaj mižiš ti.

BURJA PIHA

(Janez Bitenc)

Burja piha čez gore,
dežek pada na polje,
sonce se skoz veter smeje,
veter pa oblake šteje:
en, dva tri,
pojdi ven ti!

PIKICA IN TONČEK

(po spominu napisala Vida T. V.)

Pikica in Tonček
sta lizala bonbonček,
bonbonček se stopi,
Pikica lovi.

CVIK CVAK

(Janez Bitenc)

Cvik cvak, petelinček
pelji žito v stari mlinček!
V mlinčku melje bela miš,
cvik cvak,
ti loviš!

KUHINJA V PESKOVNIKU

(Maja Planinc)

Križ kraž, kaj mi daš?

Križ kraž, kaj mi daš?

Dam ti eno žličko mivke,
dam ti eno šalčko vode,
da si skuhaš kavico,
da si skuhaš kavico!

MMMMMM!

(Igramo se lahko v peskovniku ali pa
na otrokovi dlani)

DIDL, DIDL, DAJČKA

(Ljudska)

Didl, didl, dajčka,
putka nese jajčka.
Meni pet, tebi pet,
to je skupaj že deset.

DIDL, DIDL, DAJČKA

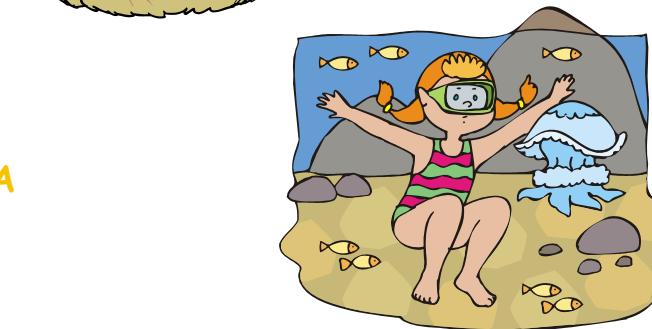
(Ubald Justin)

Didl, didl, dajčka,
mi imamo zajčka,
noge ima štiri
niso nič pri miri.
En, dva tri,
zajček zdaj si ti!

JOHN MARION

John Marion iz Londona,
je lenuh, potepuh,
vedno dela tup, tup, tup,
vedno dela tup, tup, tup.
Oh (beri ow), one, two, three,
en, dva, tri.
One two three,
Johnnyja več ni!

PUNČKA V VODO JE SKOČILA

(Tamara Laganin)

Punčka v vodo je skočila,
kol'ko ribic je splašila?
Ena, dve, tri,
pa povej število ti!

TALE ROŽICA VESELA

(Tamara Laganin)

Tale rožica vesela
svoje listke je preštela,
ena dve, tri,
pa preštej jih tudi ti!

PIKA NOGAVIČKA

VILA ČIRA-ČARA

Na robu mesta, kjer se cesta že konča,
tam je hiša in v tej hiši Pika je doma.

Okoli hiše nizek plot in vrt,
mehka trava, polno rož, v njem vrtnari krt.

Če greš mimo in pokukaš tja čez plot,
te pozdravi Ficko, mali opičji gospod.

Na verandi bel konjiček rezgeta,
komaj čaka, da bi s Piko kam odjezdila.

Na vsem svetu ji ni para,
kdor vstopi, ga očara.

To je hiša, dobra stara
slavna vila Čira-Čara.

Na robu mesta, kjer se cesta že konča,
tam je hiša in v tej hiši Pika je doma.

Sredi vrta v votlem deblu je zaklad,
vsak otrok lahko ga najde, če ga gre iskat.

S strehe zlati petelinček zakriči:
Dobro jutro, vstani Pika! Sonček se budi.

Nenavadna je ta hiša, prav zares,
po vseh kotih in kotičkih polna je čudes.

Na vsem svetu ji ni para...

PIKA NOGAVIČKA

Na prvi pogled sem prava slika,
čevlja sta mi prevelika,
nogavici nista par,
za modne muhe ni mi mar.

Ob ušesih v svet štrilita
moja leva in desna kita,
ljubim svoje rdeče lase,
bolj rdeče od hude paprike.

Pikapolonica Zmagoslava
Marjetica Nogavčka,
vse mesto in ves svet že ve,
da tako mi je ime.

Solze so mi španska vas,
nasmejan je moj obraz,
sončne pege-moj ponos
krasijo mi lička in srčkani nos.

Sem živahna in poskočna,
drobcena, a strašno močna,
rada veliko in dobro jem,
zato sem zdrava kot dren.

Pikapolonica Zmagoslava...
Če pa vam to ne gre z jezikom,
me kličite kratko Pika.

Pika. Pika!

GOSPOD FICKO

Pa čeprav sem opica,
vem, kaj je olika,
ne sme se pljuvati na tla,
po nosu se ne stika.

Pa čeprav sem opica,
vem, kaj je olika,
slamnik, lepa suknjica,
tak sem, kot se šika.

Gospod Ficko, moj poklon,
mojster za bonton,
vseh manir vas naučim
hitro in zastonj.

Pa čeprav sem opica,
vem, kaj je olika,
kdor bontona ne pozna,
naj me prosim vika.

Dame se hahljajo,
gospodje krohotajo,
vedno kaj neumnega
povedati imajo:

Oho ho, kakšen hecen gospod!

Ta pa gotovo ni od tod.
Poglejte ga, rep ima,
ta spaka opičja.

Meni se pa zdi,
da je sitna bavnica,
ki se kremži in vrešči,
sama najbolj opičja.

Pa tudi kakn teleban,
napihnjen kakor sod,
je večja opica kar sam
in ne kot jaz gospod.

A to jim zamolčim,
vem kaj je olika,
zrcalo jim držim:
glej se, opica velikal!

Oho ho, kakšen hecen gospod!...

HI, STRIČEK, HI!

Nikoli nisem osedlan,
ostrog in uzde ne poznam;
sem najsrečnejši med konjički,
lepo mi je pri Piki Nogavički.

Pika je jezdec, to pa to,
čeprav je lahka kot pero,
trdo na hrbtnu obsedi,
ko pod kopiti se iskri.

Požvižga in že sem nared,
da zdirjava tja v širni svet.
Spretno se name zavihti
in mi zakliče: Hi, Striček, hi!

Hi, Striček, hi!
Čez hrib in dol,
konjiček moj,
hej hej hej hoj!

Hi, Striček, hi!
V dir v galop!
Konjiček, hi!
Hop hop hop hop!

ANICA IN TOMAŽ

Prej se nikoli nisem umazala,
nisem si upala na drevo,
sploh ne vem več, kaj sem se igrala,
brez Pike bilo je prav pusto.

Prej nisem nikoli trgal hlač,
nisem šel od doma,
zehal sem sredi kupa igrač,
a s Piko se krasno ga krona.

Anica in Tomaž,
Tomaž in Anica,
saj naju poznaš
kot Pikina prijatelja.
V vilo Čira-Čara
hodiva vsak dan v vas,
s Piko se igrava,
kot blisk nam mine čas.

Zdaj sem včasih prav vsa od blata,
drugič mokra do kosti,
zlate mamice ata
pa vendar to nikoli skrbi.

Zdaj sem včasih tako razcapan,
da me doma ne poznajo,
ne mislite, da sem za to kaznovan,
le mce pogodrnjajo.

Anica in Tomaž...

POLICAJA

Kaj takega pa še ne!
Ne, ne, tako ne gre!
Kokljo rabi vsako piše,
sirota spada v zavetišče!

Ne, ne, tako ne gre!
Ne, ne, nikakor ne!

Tak je mestni odlok,
za red je treba skrbeti,
ubog nebogljeni otro
ne more sam živeti.

Kaj takega pa še ne!...

So sklenile mestne tete
pa potrdili mestni strički:
hitro, kot zmorejo pete,
k Piki Nogavički!

Midva sva vrla policaja,
strumna moža postave,
kadar kdo nagaja,
zavihava rokave.

Da, da, taka moža!
Prav res zaležeta.

A Pika noče v zavetišče.
Naj jo lepo kdo drug obišče.
Ne, midva ne greva več tja,
z nama se mance igra.

Ne, ne, midva že ne!
Ne, ne, nikakor ne!
Ne, ne, ne tja pa ne!
Ne, ne, kdo drug, naj gre!

Ne, ne, kdo drug naj gre!

PIKA LAŽE 1

V indijski džungli so strašne kače,
gromozanske požrešne klopotače.
Naenkrat ti pogoltnejo ducat ljudi,
po obedu z lahkoto še tri.

Pa ti prileze lačna velikanka,
me ovije in stisne kot zanka.
Odpira svoja usta in me hoče požret,
pošteno ni jedla že pet let.

No, pa jo kresnem po buči bum bum,
da mineta tek in pogum,
potem jo zgrabim trdno za rep
in jo zalučam na vesoljski polet.

V indijski džungli so strašne kače,
gromozanske požrešne klopotače.
Pa ti prileze lačna velikanka,
me ovije in stisne kot zanka.

No, pa jo kresnem po buči bum bum...

Zdajle, no ja, pa malo lažem.
Lepo, kajne, da priznam.
Takoj si zakazen eno primažem
in se narahlo zlasam.

Lagati se ja ne spodobi,
Pikica, Pika, fej te bodi!

EVRAZIJ NOGAVIČKA

Nerad se napihujem in baham,
a dober glas gre v sedmo vas.
Evrazij Nogavička sem, kapita,
viharji so mi pravi špas.

Poslušajte, ve kopenske podgane,
mornar in pol sem, pravi morski volk,
do dna poznam vsa morja in oceane,
pa nisem tam nabiral školjk.

Zvezde mi kažejo poti
skozi ožine in čeri.
Sučem krmilo sem in tja
veter v pravo smer pihlja.

Kot moja hčerka Pika sem močan,
premagam vse, a nisem grob.
Na Tuka-Taki sem zamorski kralj
varujem jih vseh tegob.

Poslušajte, ve, kopenske podgane,
mornar sem in na suhem ne zdržim,
ogledal sem si mesta pristane,
a spet na plovbo odhitim

Meni je ljubši od gradov
z morjem obdani ladijski krov,
na širnem morju sem doma;
ljubo doma, kdor ga ima.

PIKA NAKUPUJE

Če si strašansko, neznansko bogat,
greš kadarkoli nakupovat.
Iz skrinjev zameš svetle cene
pa hajd v mestne trgovine.

Kupuješ na drobno in na debelo,
ne da bi te v žepu zbolelo,
kupiš vse, kar želi si srce,
kar potrebuješ in česar ne.

Danes smo srečali Piko,
ta nakupuje res na veliko,
igrač na zaboje, bonbonov na vreče,
otrokom obrazkižarijo od sreče.

Kupi vse, kar želi jim srce,
kar potrebuje in česar ne,
ko se napoka sladkarij,
si priskrbi še liter arcnij.

Proti kašlju in slabim nogam,
grahu v nosu in ošpicam,
za vsak primer, če jo kaj zvije,
Pika vse skupaj na dušek popije.

Danes smo srečali Piko...

DAMJAN BLISK IN CENE

Sva potepuha za vsako vreme
Damjan Blisk in suhi Cene,
nisva meščana najboljše vrste
imava dolge lepljve prste.

Delo nama smrdi,
od dela se hitro žul dobi.
Lenuha, nepridiprava
le na krajo se spoznava.

Pssst! V vili Čira-Čara
ne zaklepaj vrat,
majhna pegasta punčara
bo to noč ob zaklad.

To bo otročje lahko za naju,
bova živela kot ptička v raju.
V mislih sva štela kupe denarja,
to je bil račun brez krčmarja.

Delo nama smrdi...

Pssst! V vili Čira-Čara
ne zaklepaj vrat,
a tista pegasta punčra
je močna kot sam škrat.

Pika naju je ugnala,
celo noč sva z njo plesala
škotske plese kot navita,
zdaj ne bova več bandita.

Joj, bolijo podplati
komaj zmogla sva ubežati,
na kraju naju več ne miká;
kar imej cekine, Pika!

Pssst! V vili Čira-Čara...

BIKOBORBA

Kaj se zgodi, če Pika
kar naenkrat sreča bika,
takega, ki piha in rohni?
Kozjih molitvic ga nauči.

Anica, Tomaž in Pika
so šli čez travnik na sprehod,
tam srečali so hudega bika,
no ja, prekrižal jim je pot.

Divjak se v Tomaža zapodi,
ga na rogove skoraj nasadi.

Pika pa v bika se zazre,
potem ga zgrabi, zakriči: Ole!

Ole ole ole ole! Ole ole ole!
Korida se začne! Matador!
Ole! Pikador!
Ole! Toreador!
Ole! Termofor! Ole!

Nenadoma se bik umiri,
upehan se v travo zavali.
Ole! Prestrašeni bik
pred Piko se umakne zapik!
Ole!

MUČNI ADOLF

Kje so dnevi, ko sem bil junak,
Močni Adolf, korenjak
jeklenih pesti in postave,
zvezda cirkuške predstave.

Vsi so se tresli pred menoj,
ko sem izzival na dvoboj.
Bil sem silak, nepremagljiv,
zdaj pa s to frkljo sem boj zgubil.

Kdo mi bo ploskal,
kdo vzkliki: bravo?
Lahko kar pozabim
na cirkuško slavo.

Zdaj grem za pestunjo,
mogoče v pokoj;
ta Pika cunjo
je pometla z menoj.
Na mah je pometla z menoj.

Bil sem zvezda, bil sem prvi,
pa jih takole dobim po grbi.
Močni Adolf, mož in pol,
kot Mučni Adolf sem končal.

Kdo mi bo ploskal...

PIKA LAŽE 2

Na Kitajskem v Šanghaju,
v nenavadnem daljnem kaju,
tam sem videla prav zares
Haj-Šanga velikakih ušes.

Uhlja velika kakor dežnika
kot baldahina sta vihrala za njim.
V dežju se z njima je spretno pokril
in še kup znancev pri njem je vedril.

Zato je bil Haj-Šang zelo spoštovan
in za županom prvi meščan.

Na Kitajskem v Šanghaju ...

Pikica, Pika, ti si mi slika,
jezik umazan iz ust ti visi,
Pikica, Pika, lažnivka velika,
lažeš nemarno, da se kar kadi.

A res je bil Haj-Šang zelo spoštovan,
tisto o uhljih za šalo dodam.

GUSARJI

Hujse hejsa heja ho,
črno jadro, bela smrt,
Hujse hejsa heja ha ha ha ha,
ropanje je nam obrt.

Hujse hejsa heja ho,
se razlega prek morja,
Hujse hejsa heja ha ha ha ha,
vse pred nami trepeta.

Gusarji črni, neumiti,
razkuštrani in neobriti,
z noži med ostrimi zobmi
za sabo pustio le kosti.

Nikogar se ne bojimo,
ne viharjev ne čeri,
vse ladje potopimo,
gusarjem črnim nihče ne ubeži.

Hujse hejsa heja ho...

Gusarji strašni, bežimo!
Z vsemi jadrami naprej!
Nekoga pa se le bojimo,
junaške Pike, ojej ojej!

Hujse hejsa heja ho...

OTOK TAKA-TUKA

Taka-Tuka, tuka-taka...

Kjer je konec oceana,
kjer se neha zemljevid,
je kraljestvo kapitana,
otok sreče, otok skrit.

Na otoku modro vlada
Evrazij vsem daleč znan,
jasno čelo in gosta brada,
Pikin očka, kapitan.

Taka-Tuka, tuka-taka,
črno pleme, beli kralj.
Taka-Tuka, tuka-taka
krona, prestol iz koral

Taka-Tuka, tuka-taka...

Kjer je konec oceana...

Črno pleme glasno vzklika:
Živela, princesa Pika!
Čez morje gre zvok tamtama
v slavo kralja kapitana.

Taka-Tuka, tuka-taka...

PIKA NOGAVIČKA

1. PIKA NOGAVIČKA IMA RDEČA LIČKA,
PIKA NOGAVIČKA, NAVIHANO DEKLE.

V VILI ČIRA ČARA Z GOSPODOM FICKOM PIJE ČAJ,
A PO STREHI HIŠE LOVI JO POLICAJ.

REFREN: PIKA NOGAVIČKA IMA RDEČA LIČKA.....

2. IZ SINHRONIZIRANE NANIZanke o PIKI:

"KAJ NAJ IZMISLIM SI, KAJ BOMO DELALI...
ZABAVA SE ZAČENJA NA MOJI POSTELJI,
PRIDRUŽI SE MI FICKO, PO ZRAKU, KO LETIM,
KOLO IN STOJO DELAM, A ZA ŠOLO MI NI MAR,
VILA ČIRA ČARA ŽE ČAKA NA NAS..."

HEJ, PIKA NOGAVIČKA,
COLA HOP, COLA HEJ, COLA HOPSASA,
VSAK DAN SI IZMISLI
NEKAJ ČISTO NOVEGA.

HEJ, PIKA NOGAVIČKA,
ALO VSI V ČIRA ČARO SE IGRAT!
HEJ, PIKA NOGAVIČKA,
MALI NEUGNANI ŠKRAT.

VEDNO DOBRE VOLJE JE NAŠA PIKA NOGAVIČKA,
VEDNO NASMEJAN JE NJEN OBRAZEK MLAD.
Z GLAVO POD ODEJO POČIVA V ČEVLJIH PREVELIKIH,
KO PA SE ZBUDI, SE OBUTI SPLOH JI TREBA NI.

3. ČE SI MOJ PRIJATEJ
ME KLIČI PIKA NOGAVIČKA
PIKE IMAM NA NOSKU
A NOGAVIČKE NA NOGAH,

DOM KI NI MU PARA,
JE MOJA VILA ČIRA ČARA,
TU ŽIVIM KAR SAMA
DOBRODOŠEL MI JE VSAK

HEJ PIKA NOGAVIČKA
CORA HOP CORA HEJ
CORA HOPSASA
VSAK DAN SI IZMISLI
NEKAJ ČISTO NOVEGA

4. Pika Nogavička ima rdeča lička,
nosek pa rumen,
ti pa pojdeš ven.